

Zaak C-388/92

Europees Parlement tegen Raad van de Europese Unie

„Toelating van vervoersondernemers tot binnenlands personenvervoer over de weg in Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn — Nieuwe raadpleging van Europees Parlement”

Conclusie van advocaat-generaal M. Darmon van 16 maart 1994 I - 2069
Arrest van het Hof van 1 juni 1994 I - 2081

Samenvatting van het arrest

- Handelingen van de instellingen — Totstandkomingsprocedure — Raadpleging van Parlement — Nieuwe raadpleging bij wezenlijke wijziging van oorspronkelijk voorstel*
- Vervoer — Wegvervoer — Toelating van vervoersondernemers tot binnenlands personenvervoer in Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn — Verordening nr. 2454/92 — Wezenlijke verschillen met oorspronkelijk voorstel van Commissie — Parlement niet opnieuw geraadpleegd — Schending van wezenlijke vormvoorschriften — Onwettigheid (EEG-Verdrag, art. 75; verordening nr. 2454/92 van de Raad)*

1. Het vereiste dat het Europees Parlement in de door het Verdrag voorziene gevallen in de loop van de wetgevingsprocedure wordt geraadpleegd, impliceert dat steeds een nieuwe raadpleging moet volgen wanneer de uiteindelijk vastgestelde regeling, in haar geheel beschouwd, wezenlijk afwijkt van die waarover het Parlement reeds werd geraadpleegd, uitgezonderd de gevallen waarin de wijzigingen in hoofdzaak beantwoorden aan door het Parlement zelf te kennen gegeven verlangens.

2. Bij vergelijking van het oorspronkelijke voorstel van de Commissie voor verordening nr. 2454/92 en de inhoud van die verordening zoals zij door de Raad is vastgesteld, blijkt dat met betrekking tot de toelating van vervoersondernemers tot het geregeld personenvervoer over de weg in een Lid-Staat waar zij niet gevestigd zijn, het beginsel van vrije toegang tot alle geregelde diensten is vervangen door een

regeling die de toegang beperkt tot bepaalde vormen van personenvervoer over de weg en tot bepaalde grensgebieden.

Dergelijke wijzigingen zijn wezenlijk. Daar zij, ongeacht de standpunten die zijn ingenomen door bij de raadplegingsprocedure betrokken commissies van het Parlement, niet overeenstemmen met een wens die uitdrukkelijk is geformuleerd in een tekst die als standpuntbepaling van het Parlement kan worden aangemerkt, en zij het systeem van het voorstel in zijn geheel raken, volstaan zij op zich om een nieuwe raadpleging van het Parlement noodzakelijk te maken. Het feit dat het Parlement in de wetgevingsprocedure van artikel 75 van het Verdrag geen tweede keer is geraadpleegd, vormt een schending van wezenlijke vormvoorschriften, die tot nietigverklaring van verordening nr. 2454/92 moet leiden.